

Mál nr. 94/2018**M og
V vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins A****Ágreiningur um bótaskyldu. Fyrning.****Gögn.**

Málskot, dags. 15.03.2018 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 28.03.2018 ásamt fylgigagni.

Málsatvik.

M var farþegi í bifreiðinni A 16. október 2010. Þegar hún steig út úr bifreiðinni bakkar bílstjórinn og framdekkið fór yfir vinstri hæl M. M var í gipsi í 6 vikur og hefur samkvæmt gögnum málsins enn verki við göngu og hreyfingu og getur lítið gengið utandyra ef það er kalt. M hefur skerta hreyfingu og í sumum tilfellum gefur ökklinn fyrirvaralaust eftir með þeim afleiðingum að hún dettur ef hún nær ekki að bregðast nógu skjótt við. M var í endurhæfingu í desember 2010 og janúar 2011. 21. febrúar 2014 leitaði M til heilsugæslunnar þar sem hún var búsett vegna verkja í vinstri fæti. Hún fékk beiðni um sjúkraþjálfun en endurhæfing skilaði litlum árangri. M sendi bréf til V 22. október 2014 og óskaði V frekari gagna daginn eftir. M sendi svo V tilkynningu 25. júlí 2016 eftir samtal við starfsmann V. M telur að fyrningarfræstur bótakröfuna eigi að byrja að líða þegar bréfið var sent til V og bótakrafa geti því í fyrsta lagi fyrnst um áramótin 2018/2019 sbr. 2. mgr. 51. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 og 99. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

V sendi M bréf 17. mars 2017 þar sem þeirri afstöðu félagsins var lýst að bótakrafan væri fyrnd. V fékk vitneskju um tjónið 23. október 2014 þegar það var tilkynnt til félagsins. Þar sem gögn vantaði, meðal annars læknisfræðileg gögn óskaði V eftir formlegri tilkynningu. Fram kemur að frekari gögn hafi ekki borist fyrr en 16. janúar 2017. Félagið hafi svo fengið matsgerð vegna slyssins 3. mars 2017 og þá fyrst hafi verið unnt að taka afstöðu til bótaskyldu V. V telur að M hafi fengið vitneskju um kröfu sína á árinu 2010 þar sem hún hafi þá strax fundið fyrir í fætinum. M hafi því átt þess kost að leita fullnustu kröfunnar einu ári eftir slysið. M hafi ekki með læknisfræðilegum gögnum stutt að miða eigi við aðra dagsetningu og því ósannað að fyrningarfræstur eigi að byrja að líða um áramótin 2014/2015.

Álit.

Samkvæmt læknabréfi 15. febrúar 2017 hefur M fundið til í fætinum síðan slysið varð eða 16. október 2010. Í 99. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 kemur fram að allar bótakröfur, bæði á hendur þeim, sem ábyrgð ber, og váttryggingafélagi, fyrnist á fjórum árum frá lokum þess almanaksárs, sem kröfuhafi fékk vitneskju um kröfu sína og átti þess fyrst kost að leita fullnustu hennar. Með vísan til niðurstöðu dóma Hæstaréttar er tímabært að meta afleiðingar slyss einu til tveimur árum eftir að það á sér stað. Því verður að leggja til grundvallar að M hafi átt að vita um afleiðingar slyssins í síðasta lagi við árslok 2012 og haft þá haft tíma fram að því til að afla gagna og óska eftir bótum. Skv. 99. gr. umferðarlaga fyrndist krafa M við árslok 2016 þar sem málið hafði hvorki verið kært til úrskurðarnefndar váttryggingamála né dómsmál verið höfðað. Þar sem krafa M er fyrnd á hún ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 24. apríl 2018.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.